

indkomstbeskatning af almindelige gaver af den nævnte art. Da forslaget under nr. 1—3 giver regler om fritagelse for beskatning af visse gaver, har man anset det for rettest ved en udtrykkelig bestemmelse at lovfæste den nævnte praksis. I nr. 4, 1. pkt., foreslås, at der ved indkomstbeskatningen bortses fra sædvanlige gaver, der gives i anledning af modtagerens fødselsdag eller jubilæum, højtid og lignende.

Ved nr. 4, 2. pkt., er det bestemt, at fritagelsen for indkomstskat ikke gælder med hensyn til gaver, som en arbejdsgiver i denne sin egenskab yder til personer, der er ansat i virksomheden. Sådanne ydelser henregnes også efter de nugældende regler til modtagerens skattepligtige indkomst, enten fordi ydelsen må betragtes som et tillæg til lønnen, hvad der er det sædvanlige, eller fordi ydelsen, hvis den undtagelsesvis skulle kunne betragtes som en gave, vil være omfattet af reglen i statsskattelovens § 4 c.

En lempelig skattemæssig behandling er imidlertid foreslået for visse gaver eller gratialer fra en arbejdsgiver, nemlig sådanne, som udbetales een gang for alle og i en særlig anledning, jfr. nærmere bestemmelsen i § 129, nr. 14, hvortil der er henvist i § 4, nr. 4.

Sådanne ydelser er nu undergivet sædvanlig indkomstbeskatning, hvilket kan virke meget hårdt, ikke mindst i betragtning af, at de ofte er udtryk for en anerkendelse af modtagerens arbejdsindsats under et mangeårigt tjenesteforhold. Under hensyn hertil har man i forslaget § 129, nr. 14, foreslået ydelser som de nævnte henført under kapitalvindingsbeskatningen. Bestemmelsen gælder kun eengangsydelser, og kommer altså ikke til anvendelse, hvor der f. eks. ved et arbejdsforholds ophør gives den pågældende tilsagn om en løbende ydelse. Ifølge martsforslaget skulle ydelser af den heromhandlede art henføres til beskatning med „særlig indkomstskat“, dog at de skulle være helt skattefri, for så vidt angik et beløb af 1 000 kr. Martsforslagets regel omfattede imidlertid kun ydelser, der var ydet i en i *modtagerens* forhold begrundet anledning; var anledningen at søge i arbejdsgiverens forhold, f. eks. arbejdsgiverens jubilæum eller lign., skulle ydelserne indkomstsbeskattes fuldt ud. Man har fundet, at denne regel kunne virke noget snæver, og har derfor som anført foreslået alle af arbejdsgiveren i særlig anledning præsterede eengangsydelser henført under kapitalvindingsbeskatningen. Dette vil i de hyppigst forekommende tilfælde, hvor ydelserne andrager beskedne beløb, medføre, at ydelserne i kraft af reglen i § 133, stk. 2, bliver helt skattefri.

Til § 5.

Under de almindelige bemærkninger er der nærmere redegjort for de grunde, der har ført til, at man i overensstemmelse med kommissionsudkastet har opgivet den hidtidige sondring mellem fortjeneste ved realisation af anlægsaktiver og fortjeneste ved realisation af aktiver, anskaffet i spekulationshensigt. Begge former for realisationsavance vil efter nærværende forslag ligesom efter kommissionsudkastet — men modsat martsforslaget, der på dette område stort set henholdt sig til gældende ret — blive undergivet kapitalvindingsbeskatning. Reglen om kapitalvindingsbeskatning af realisationsavancer er dog ikke undtagelsesfri. For det første har man — i overensstemmelse med kommissionsudkastet — opretholdt den almindelige indkomstbeskatning, for så vidt angår avancer, der indvindes ved salg, når salget sker som led i den skattepligtiges erhvervsvirksomhed, ligesom man indkomstbeskatter avance ved tvungen afståelse i tilfælde, hvor skatteyderen ville være indkomstskattepligtig af eventuel avance ved frivilligt salg. Herudover har man foreslået to undtagelser, nemlig dels for avancer ved afhændelse af maskiner, inventar og andet erhvervsmæssigt løsøre i tilfælde, hvor afhændelsen ikke sker i forbindelse med afhændelse eller opgivelse af virksomheden, dels for avancer ved salg af landbrugsbesætning, bortset fra afhændelse af stambesætning i forbindelse med salg af ejendommen, ved overgang til anden driftsform eller på grund af sygdom i stambesætningen.

Efter gældende ret — senest lovbekendtgørelse af 22. december 1953 § 7 — skal ved salg af *maskiner, inventar og andre driftsmidler* avancen medregnes i indkomsten i det omfang, den overstiger ved afhændelser af enkelte driftsmidler 500 kr. og ved afhændelser i forbindelse med salg af den pågældende virksomhed 5 000 kr. — i begge tilfælde dog højst med det beløb, hvormed avancen overstiger 30 pct. af anskaffelsessummen for det pågældende aktiv.

Tab ved salg af driftsmidler kan efter ligningslovens § 7 fuldt ud fradrages i den skattepligtige indkomst.

I henhold til kommissionsudkastet skulle enhver avance ved salg af driftsmidler beskattes med kapitalvindingsskat; til gengæld skulle tab ved afhændelse af driftsinventar ikke — som nu — kunne fradrages i indkomsten, men skulle behandles efter de af kommissionen med hensyn til kapitaltab foreslåede regler, d. v. s. at de kun kunne fradrages i eventuel kapitalvinding i afhændelsesåret eller senere år.

Som det fremgår af de almindelige bemærknin-